

ה"ת 27871/12/18 - שניר כליפה, נגד מדינת ישראל, משטרת ישראל

בית משפט השלום באילת

ה"ת 27871-12-18 כליפה נ' מדינת ישראל
לפני כב' סגן הנשיאה, השופט מרדכי (מוטי) לוי
מבקש שניר כליפה,
ע"י ב"כ עו"ד אסף לוי

נגד משיבה
מדינת ישראל, משטרת ישראל
מרחב אילת באמצעות תביעות אילת
החלטה
הרקע העובדתי:

1. לפני בקשה להשבת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], תשכ"ט-1969. (להלן: **הפקודה**)
2. המבקש עתר להשבת התפוסים שנתפסו בשלושה אירועים שונים וכפי שיפורט להלן:
3. באירוע הראשון מיום 21/1/18 (להלן: **האירוע הראשון**) נעשה חיפוש בביתו של המבקש ונתפס טלפון נייד מסוג אייפון שחור וחומר הנחשד כסם "קססה בתיק נייר" (אירוע 71). נכון לכתיבת שורות אלו לא הוגש כתב אישום בגין אירוע זה וחלפו למעלה מ-180 ימים ולא הוגשה בקשת ארכה לתפיסת המוצגים.
4. באירוע השני מיום 24/4/18 (להלן: **האירוע השני**) נעצר המבקש יחד עם אחר ונתפסו סך של 520 ₪ וטלפון סלולרי. המבקש שוחרר מהמעצר (מ"י 30267-04-18) והתפוסים נותרו בידי המשיבה. בגין המעצר הוגש כתב אישום נגד האחר שנעצר עם המבקש, אך לא נגד המבקש.
5. באירוע השלישי מיום 12/11/18 (להלן: **האירוע השלישי**) נעצר המבקש בחשד להחזקת סמים ושוחרר בהסכמה משום שחוות דעת בעניין החומר החשוד כסם הגיעה ללא תוצאות סם כלשהו. במהלך מעצרו נלקחו על ידי המשיבה שני טלפונים ניידים וסך של 5,500 ₪. מאז שחרורו של המבקש לא הייתה בקשת המשך בעניינו.
6. המשיבה השיבה כי ביחס לאירוע הראשון עתיד להיות מוגש כתב אישום ותעודת חיסיון ועל כן מתנגדים להשבת התפוס; ביחס לאירוע השני אין התנגדות להשבת התפוס וביחס לאירוע השלישי טרם חלפו 180 ימים, מדובר מאירוע מחודש נובמבר 2018 שעדיין בבחינת תובע ועל כן אין מקום להשבת התפוסים.

דין והכרעה:

7. התיק נקבע לדין וביום 14/1/19 התקיים דין במעמד הצדדים.

8. במסגרת הדין חזרו על ההסכמה לפיה התפוס מהאירוע השני יושב למבקש. ביחס לאירועים הראשון והשני הצדדים חזרו על עמדותיהם כמפורט לעיל, אך כאשר המשיבה התבקשה לציין בגין איזו עבירה עתיד להיות מוגש כתב הגנה הלה השיבה כי היא לא יכולה להגיד (ראו: הפרוטוקול, עמ' 3, ש' 2).

9. סעיף 35 לפקודה קובע, תחת הכותרת "החזרת התפוס על ידי המשטרה", כך:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."

10. במקרה הראשון התקיים הרישא של הסעיף ולכאורה שומה היה על המשטרה, בחלוף ששת החודשים הנזכרים, להחזיר את החפץ למבקש דכאן.

11. משבוששה המשטרה להשיב למבקש את התפוס הוגשה הבקשה וכעת טוענת המשיבה כי עתיד להיות מוגש כתב אישום והתפוס משמש כראייה במסגרת ההליך המשפטי.

12. מושכלות יסוד שהמשך ההחזקה בתפוסים אשר נתפסו בידי המשטרה, הגם שכדין, איננה מהווה מקדמה על חשבון העונש. **"...על כן, בהתבקש התערבות שיפוטית והכרעה לעניין החזרתם של תפוסים, אמור בית המשפט לוודא, בראש וראשונה, את קיומו של מקור סמכות לתפיסה; בית המשפט אמור לערוך איזון חוקתי בין ההגנה על זכויותיו הקנייניות של המבקש את החזרת התפוסים, לבין אינטרס הציבור שבמניעת ביצוע העבירות באמצעות חפצים שקידמו את ביצוען בדרך זו ואחרת. לצורך כך, קבעה הפסיקה, על בית המשפט להתחקות אחר מיגוון התכליות שברקע סמכות התפיסה הנתונה לרשות, המקרינות, כל אחת, על סוגיית שחרור התפוסים והתנאים לכך"** (ראו: הת (ת"א) 38033-05-13 אברהם מיורקס נ' מדינת ישראל מפלג תביעות ת"א (ניתן ביום 11.6.2013), פסקה 10).

13. תפיסת רכושו של חשוד היא פגיעה קניינית ועל כן **"בהשראת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ועל פי עקרון המידתיות המקובל קבע בית המשפט העליון כי יש לנקוט בתפיסת רכושו של חשוד רק כאמצעי אחרון ובהעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית"** [ראו: בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] תקדין עליון 2006(1), 3416 (להלן: עקרון המידתיות המקובל)]

פרשת לרגו; בש"פ 7715/97 שושנה חג'ג' נ' מדינת ישראל ואח', פ"ד נב(1) 14; וכן, רע"פ 1792/99 אלי גאלי נ' משטרת ישראל, פ"ד נג(3) 312 (להלן: **פרשת גאלי**)["].

(ראו: הת (ת"א) 38033-05-13 פסקה 9)

14. לתפיסת רכושו של חשוד שלוש תכליות עיקריות מכוחן ניתן להמשיך ולהחזיק תפוס עד לסיום ההליך המשפטי. התכלית הראשונה ככל שהחפץ התפוס משמש כראיה במשפט. התכלית השנייה מניעת עבירה עתידית עם אותו חפץ תפוס והתכלית השלישית מטרתה ענישה על דרך חילוט נכס שהוכתם בעבירה.

15. מן הכלל אל הפרט: לאחר שבחנתי את טענות המשיבה, ביחס לאירוע הראשון, לפיה התפוס עתיד לשמש כראיה מצאתי לדחותה שעה שלא הוצג לפניי לשם מה משמש התפוס כראיה. רוצה לומר, לבית המשפט לא הוצגו החשדות המיוחסים למבקש מקל וחומר שהדבר אינו עולה מדו"ח החיפוש, ובאת כוח המשיבה סירבה להבהיר את העילה בשלה עתיד להיות מוגש כתב אישום וכל זאת ללא הסבר מניח את הדעת לשון המעטה.

16. משלא מתקיימות התכליות מצאתי כי אין מקור סמכות להמשך החזקת התפוס ואני מורה על השבתו של האיפון השחור שנתפס באירוע הראשון לידי המבקש.

17. ביחס לאירוע השלישי, הגם שהמבקש שוחרר מהמעצר ונקבע כי השקית שנמצאה אצלו לא הכילה סם, במסגרת המעצר גם נטען כי ישנם אחרים, לכאורה, אשר מייחסים לו בסחר (ראו: מ"י 7777-11-18, פרוטוקול מיום 5/11/18, עמ' 1, ש' 11-12) ועל כן משחלפו רק חודשיים והתיק טרם נבחן על ידי תובע אין מקום להשבת התפוס בשלב זה.

18. תואיל המזכירות להמציא החלטתי לצדדים ולסגור התיק.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ט, 10 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.